

گزارش میدانی هم‌میهن از ۴۷۰۰ درخت در پارک جنگلی غرب تهران

۱۶ هکتار مساحت چیتگر خشک شد

شهرداری منطقه ۲۲: در این پارک درختانی داریم که ۱۰۰ درصد خشک، آلوده و به منشأ انتقال آلودگی تبدیل شده‌اند

میدانی، تصاویر هوایی این پارک در طول چند دهه گذشته سطح کاهش درختان را به خوبی نشان می‌دهد و باز هم سرخ ماجرا به حقایق و تنش آبی برمی‌گردد.

▼ قطع حقایق به دلیل کم آبی

ردبحران چیتگر را در وضعیت تخصیص حقایق آن دنبال می‌کنیم که از سال‌ها پیش درباره آن هشدار داده می‌شد؛ سال ۹۸ شورای شهر تهران درباره بیماری سه‌هزار درخت این پارک هشدار داد و مجیدفرهانی، عضو وقت این شورا همان سال اعلام کرد که پس از قطع آب بوستان جنگلی چیتگر، پساب شهرک شهید باقری برای آبیاری درختان این بوستان استفاده می‌شود که به هیچ عنوان پاسخگوی نیاز آبی این مجموعه نبود و راهکار اصلی حفظ بوستان جنگلی چیتگر، احیای لوله ۵۰۰ میلی‌متری انتقال آب است. این مسئله از طرف شهردار وقت منطقه یعنی علی‌نورپور هم تأیید شد که گفته بود از سال ۹۲ پرداخت حقایق بین شهرداری منطقه و شرکت آبفا به مشکل خورد که در مقطعی منجر به قطع آب و از سال ۹۶ به صورت دائم آب بوستان چیتگر قطع شد. پنج سال از این هشدار گذشته و وضعیت چیتگر به صورت تصاعدی بحرانی‌تر می‌شود.

شهرداری تهران هم سال گذشته دلیل کاهش حقایق این پارک از سوی سازمان آب را کاهش بارندگی و افزایش دما از سال ۱۳۸۵ اعلام کرد. روندی که باعث شد میزان حقایق آب خام بوستان جنگلی چیتگر توسط سازمان آب از ۲۸۰ لیتر بر ثانیه به ۲۵۰ لیتر بر ثانیه کاهش پیدا کند. این آمار در نهایت در سال ۱۴۰۲ به حداکثر ۴۰ لیتر رسید و گاهی تا قطع کامل پیش رفت. علت این اقدام هم بحران آب مصرفی شهر تهران بود.

طغیان آفت درختان آنقدر گسترده بود که طرحی به نام «چکش» آغاز شد که از سال ۱۴۰۱ آغاز شده و هنوز به ادامه دارد. در این طرح پوست درختان بیمار، خشک شده و بدون امکان ادامه حیات کننده، شماره گذاری و در نهایت با مجوز قضایی قطع می‌شود تا درختان جدیدی جای آنها را بگیرد. سال گذشته ۸۱۲ درخت آفت‌زده در همین طرح از چیتگر حذف شد و قرار بود پس از قطع این درختان، درختان جدید جایگزین و درختانی پهن‌برگ و متناسب با شرایط اقلیم منطقه و سازگار با آن در نظر گرفته شود، اما هنوز خبری از آنها نیست.

▼ درختانی صدها درصد خشک، آلوده و منشأ انتقال آلودگی

آنطور که شهرداری منطقه توضیح می‌دهد، رقمی حدود ۱۶ هکتار از مساحت چیتگر دچار آفت و خشکسالی شده و کلونی‌های آن در فاز غربی و شرقی پراکنده است. تا امروز در مجموع حدود ۴۷۰۰ درخت از طرف سازمان منابع طبیعی چکش خورده و دیگر امیدیه به احیای آنها نیست. از طرف دیگر برنامه‌هایی برای احیای این جنگل دست‌کاشت در نظر گرفته شده و قرار است به زودی آغاز شود.

محمدحسن فصیح، معاون خدمات شهری شهرداری منطقه ۲۲ به هم‌میهن توضیح می‌دهد که از سال‌های گذشته به مرور میزان حقایق بوستان جنگلی چیتگر کم شده است: «از گذشته‌های دور، یعنی از زمان احداث بوستان، حقایق‌ای از آب خام کرج به میزان ۵۰۰ لیتر به ثانیه برای این پارک در نظر گرفته شد، اما به مرور دریافت این میزان آب کاهش یافته که در مقطعی به صورت کامل قطع شد که همین موضوع اثرات مخربی روی درختان داشته است. ما انگشت اتهامی به سمت دستگاه‌های مربوطه در این زمینه نمی‌بریم؛ چون آنها هم با چالش‌های خودشان در زمینه تأمین آب روبه‌رو هستند. با این حال به‌تازگی در یک مقطع زمانی اعلام کردند که اولویت آنها جان انسان‌ها و تأمین آب شرب شهروندان است. علاوه بر این به دلیل شرایط آبی حاکم بر پایتخت برخی از جاه‌های ما را به استمداد تأمین آب شرب گرفتند و به سیستم تصفیه متصل کردند تا این مشکل برطرف شود. آنها هم در راستای وظیفه خود عمل کردند، اما در نهایت این کار انجام شد. به همین دلیل در حالی که چیتگر هفت چاه آب دارد و سطح ایستابی آب کاهش و دبی خروجی چاه‌ها از ۴ اینچ به ۲ اینچ رسیده، فاصله زمانی آبیاری درختان زیاد و دچار استرس شده‌اند.» او اضافه می‌کند که در طول سده‌های اخیر، بیشترین تنش‌های آبی و افزایش آفت‌های پوست‌خوار در دهه ۹۰ رخ داد: «زمانی که چیتگر تعداد محدودی درختان خشک آلوده وجود داشت که به دلیل حذف نشدن کانون‌های آلوده و کمبود آب، این مشکل تشدید و به درختان دیگر سرایت کرده و باعث افزایش تصاعدی آنها شده است.»

او می‌گوید که با همراهی اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان تهران، درختان خشک‌شده شناسایی و با دریافت مجوز قطع می‌شوند؛ چون به کانون آلودگی تبدیل شده‌اند: «ما در این پارک درختانی داریم که صدها درصد خشک، آلوده و به منشأ انتقال آلودگی تبدیل شده‌اند. سازمان منابع طبیعی بعد از بررسی‌های خود و اطمینان از خشکی آن، پوست این درختان را برداشته، امحا و شماره گذاری می‌کند و بعد از طی کردن روال قضایی حذف

سارا سبزی
خبرنگار گروه جامعه

درختان خشک‌شده پارک جنگلی چیتگر را حالا در همه قسمت‌های آن می‌توان پیدا کرد؛ در فاز غربی و شرقی، کمی دورتر از معابر اصلی، در دسته‌های چندتایی و لایه‌لای درختان هنوز سبز و بیشتر در تپه‌های دور از چشم که دسترسی کمتری به آب دارند، آفت سوسک پوست‌خوار به جان درختان سوزنی‌برگ این جنگل دست‌کاشت افتاده و با سرعت زیادی در حال گسترش است؛ اتفاقی که در پارک‌های سرخ‌حصار، لویزان و تلو هم رخ داده، اما این پارک جنگلی بیشتر از همه با این ماجرا درگیر است. شروع مرگ درختان چیتگر به کاهش حقایق برمی‌گردد و تنش‌های آبی تهران، جان این درختان را هم تهدید می‌کند. حالا دیگر خبری از حقایق ۵۰۰ لیتر بر ثانیه نیست و آب تخصیص داده شده آنقدر ناچیز است که کفاف آبیاری حدود ۵۰۰ هزار اصله درخت را نمی‌دهد و باید منتظر آبیاری درختان چیتگر با پساب تصفیه‌شده بمانیم؛ این قولی است که شهرداری منطقه ۲۲ داده است.

کار تا جایی پیش رفته که دو هفته پیش دادستانی تهران به این پرونده ورود کرد و در ماه‌های گذشته هم شورای شهر بارها درباره آن هشدار داد؛ بحرانی جدی که در سال‌های اخیر موجب قطع تعداد زیادی درخت آفت‌زده شد و امروز تنه‌های باقی‌مانده از حذف این درختان را در همه جای آن می‌شود پیدا کرد. سازمان تحقیقات جنگل‌ها می‌گوید سهیم چیتگر از تنش‌های آبی و کاهش حقایق رقمی حدود هشت هزار درخت خشک‌شده و از نفس افتاده است، اما شهرداری منطقه می‌گوید تا امروز نزدیک به چهار هزار درخت خشک‌شده در طرحی به نام «چکش» شناسایی شده و می‌تواند این رقم را به رسمیت بشناسد.

▼ جای خالی درخت‌ها

درختان خشک‌شده در خیابانی از چیتگر هستند. یکی از محوطه‌هایی که بیشترین تعداد درختان قطع‌شده در آن دیده می‌شود، تپه‌ای نزدیک میدان شیررستم، بعد از ورودی ایستگاه متروی ایران خودرو است که فاصله‌ای با آن ندارد. اگر در میان جاده باریکی بایستیم که از روبه‌روی این تپه عبور می‌کند، یک سمت تنه‌های بریده شده را می‌بینیم و سمت دیگر درختان خشک‌شده، پوسیده و آفت‌زده که از دور به زردی می‌زنند، تنه این درختان توسط سازمان منابع طبیعی استان تهران کنده شده تا آفت به درختان دیگر سرایت نکند و به صورت رسمی به عنوان درخت کاملاً خشک شناسایی شده و در نهایت باید قطع شوند. از سال گذشته که اولین مرحله از این کار شروع شد، قرار بود درختان جایگزین و مناسب اقلیم منطقه کاشته شوند، اما حالا جای درختان قطع‌شده خالی است و نهال دیگری کاشته نشده است.

پیش از خشک‌شدن درختان این محدوده، کنار جوی‌های باریکی که برای انتقال آب کشیده شده‌اند، ردیف درختان کاج دیده می‌شد، اما دیگر خبری از آن سرسبزی نیست و بخش زیادی از آنها خشک شده است و مردم به راحتی از چوب درختان بی‌رق و خشک‌شده برای روشن کردن آتش استفاده می‌کنند. آنها می‌گویند تعداد این درختان هر ماه بیشتر می‌شود. پارک چیتگر دو فاز غربی و شرقی دارد و کلونی‌های درختان آفت‌زده در هر دو سمت مشخص هستند. از معابر اصلی و محوطه‌های شلوغ‌تر که عبور می‌کنیم، درختان سرسبزترند و به آب دسترسی بیشتری دارند و می‌توانند سیراب شوند، اما هر چه بیشتر از خیابان‌های اصلی چیتگر فاصله می‌گیریم، تعداد درختان خشک بیشتر می‌شود. خشکی و طغیان آفت سوسک‌پوست‌خوار، پهنه وسیعی از درختان این پارک جنگلی ۶۰ ساله را در بر گرفته است.

▼ چکش روی درختان خشک‌شده

۳۰ اردیبهشت‌ماه امسال مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران با قطعیات اعلام کرد که درختی به دلیل خشکسالی قطع نمی‌شود، اما مشاهدات میدانی هم‌میهن و تأیید مسئولان مدیریت شهری منطقه و منابع طبیعی استان تهران خلاف این گفته را نشان می‌دهد. تأیید این موضوع را در نقاط مختلفی از پارک پیدا می‌کنیم، نقطه‌ای مانند خیابان دهم که تعداد بسیار زیادی درخت آفت‌زده و خشک با پوسته‌های ریخته و تنه‌هایی زردرنگ در حجم وسیعی کنار هم قرار دارند که بخش کوچکی از آنها علامت‌گذاری شده و بخش زیادی بدون علامت مانده است. اتفاقی که در قسمت‌های دیگر پارک هم دیده می‌شود و تعداد زیادی از درختان خشک هنوز علامت‌گذاری نشده‌اند. تصاویر نشانه‌گذاری این درختان در هفته‌های گذشته مدام دست‌به‌دست می‌شد. به غیر از مشاهدات

گزارش
شهر

بدهی ۳۸۰ میلیاردی شهرداری به بهشت‌زهر(اس)

محمدجواد تاجیک، مدیرعامل سازمان بهشت‌زهر(اس) در صحن شورای شهر تهران با بیان اینکه با برگزاری جلسات سازمان رعایت مفاد اساسنامه عملی شده است، گفت: «نگاه متفاوتی به بهشت زهر(اس) وجود داشت و درخواست داشتیم این نگاه اصلاح شود و سازمان از یک مجموعه اقتصادی و درآمدی به خدماتی تغییر یافت. ارائه خدمات و درآمد تنها براساس فروش قبر است. بدهی‌های شهرداری تهران به سازمان بهشت زهر(اس) رفت و برگشت‌های زیادی داشته و ۳۸۰ میلیارد تومان بدهی ثبت شده که معاون مالی و اقتصاد شهری شهرداری قول پرداخت آن را داده است.» به گزارش ایسنا، در ادامه این جلسه ناصر امانی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر در جریان بررسی گزارش حسابرسی سازمان بهشت‌زهر(اس) برای سال‌های مالی ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ با بیان اینکه این سازمان معاف از مالیات است اما از سال ۱۳۹۵ به بعد سازمان امور مالیاتی سازمان بهشت زهر(اس) را مکلف به پرداخت مالیات کرده است، گفت: «با توجه به این موضوع باید پیگیری‌های لازم جهت تعیین تکلیف مالیات صورت بگیرد.»

هشدار درباره تب دانگ

مدیر دفتر آموزش و ارتقای سلامت وزارت بهداشت با هشدار نسبت به پشه آئدس و بیماری «تب دانگ» به ویژه در کشورهای حاشیه خلیج فارس، به مسافران این کشورها توصیه کرد که هنگام بازگشت به کشور و در صورت بروز تب یا سایر علائم بیماری تب دانگ، بلافاصله به مراکز بهداشتی درمانی مراجعه کنند. به گزارش ایسنا، فرشید رضایی در واکنش به اخباری در فضای مجازی مبنی بر ابتلای برخی مسافران ایرانی به «تب دانگ» در پی سفر به کشورهای حاشیه خلیج فارس گفت: «با توجه به این شرایط ضروری است درباره این بیماری ویروسی و راه‌های پیشگیری از ابتلا به آن برای مسافران بین‌المللی مطالب بیشتری ارائه شود و اطلاع‌رسانی لازم صورت گیرد. تب دانگ، یک بیماری ویروسی است که خلاف بسیاری از بیماری‌های ویروسی دیگر، از راه تنفس و دست‌آلوده منتقل نمی‌شود؛ بلکه راه انتقال تب دانگ «نیش پشه» است؛ پشه‌هایی که به نام «آئدس» "Aedes" شناخته می‌شوند و چند سالی است که به سواحل خلیج فارس رسیده‌اند.»

تولید روزانه ۵۷ هزار تن پسماند عادی

ایرج حشمتی، معاون محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست گفت: «دفن معمولی این حجم از پسماندهای تولیدی موجب بروز سالانه حدود ۸۷ هزار میلیارد ریال خسارت محیط‌زیستی ناشی از اشغال زمین برای دفن، آلودگی آب‌های زیرزمینی ناشی از نفوذ شیرابه، تولید گازهای گلخانه‌ای و عدم استفاده مجدد از منابع قابل بازیافت شده که این میزان به غیر از هزینه‌های درمان ناشی از بروز انواع بیماری‌ها در حوزه سلامت است.» به گزارش ایسنا، او گفت: «در حال حاضر روزانه حدود ۵۵ تا ۵۷ هزار تن پسماند عادی در کشور تولید می‌شود که از این میزان بیش از ۷۵ درصد دفن می‌شود. ضوابط پسماندهای پزشکی در مراحل نهایی تصویب قرار دارد و این امر کمک شایانی به رفع نقایص قانونی مدیریت پسماندها خواهد کرد.»